

БЕОГРАДСКА ОПШТИНСКА НОВИНА

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

Цена у Србију:

ЗА ГОДИНУ 6 дин.
НА ПОЛА ГОДИНЕ 3 „
НА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ . . . 9 „

НЕДЕЉА 25. ЈУНА 1895.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕПЧАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИКОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

СТЕЧАЈ

За грађење канализације, кеова и антрпота у Краљевско-српској престоници Београду.

Општина београдска, отвара овим стечај ради постројења:

- 1 — Канала за одводњење вароши;
- 2 — Кеова на обали Саве;
- 3 — Антрпота и магацина на самом кеу.

Конкуренти имаће да поднесу општини потпуно израђене планове о горњим радовима, који морају бити у сагласности са закључцима у извештају експерата, позватих од стране општине управе, од 5/17 Априла 1895.

Ови пројекти морају обухватати:

1 — За канализацију вароши.

a — Један прегледан план целе каналске мреже и свију споредних постројења, које експерти помињу, или које би конкуренти још као потребне сматрали, у размери 1: 2500, а на основу котираног плана вароши;

b — Уздужне профиле свих канала у размери 1: 2500 за дужине и 1: 250 за висине;

c — Све цртеже потребне за постројење станице за пумпе на обали Дунава, са распоредом машина и пумпа у размери 1: 100, за основе и пресеке, а 1: 50 најмање за детаље;

d — Све цртеже потребне за постројење мале станице за пумпу на савској обали, наспрам тунела; у размери 1: 100 за основе и пресеке и 1: 50 за детаље;

e — Типове за све канале како кружног тако и јајастог пресека у размери 1: 10;

f — Тип за профил тунела у размери 1: 10;

g — Типове за уставе (затвараче), преградна вратанца, у размери 1: 10 најмање;

h — Типове за бунаре, на укреним тзчкама канала, вентилационих оцака, и уличних упада у размери 1: 20;

i — Типове торњева за вентилацију и резервоара за испирање канала у размери 1: 100.

II. За кеј на обали Саве.

j — Ситуациони план целокупног реда кеова, са назначењем положаја механичких справа дизалица и колосека, као и положаја антрпота и магацина у размери 1: 1000;

k — Типове за фундирање на стеновитом и меком земљишту помоћу гњурачког звона у размери 1: 100;

l — Типове пресека разних категорија кеа у размери 1: 50;

m — План о прорачунавању стабилности свих зидова у размери 1: 20;

n — Детаљне цртеже механичких справа за дизање, казука и алка за везивање у размери 1: 20;

III. За антрпоте и магацине.

o — Основе и пресеке за житне магацине и антрпоте, са назначењем распореда справа за дизање и премештање у размери 1: 100;

p — Детаљне планове ових справа у размери 1: 20; са назначењем њихове моћи ношења.

Уз сваки од поменутих пројеката конкуренти имаће да поднесу,

1 — Техничке и опште услове;

2 — Опис и оправдање свију диспозиција и прорачунавања;

3 — Ценовник свију радова;

4 — Прорачун коштања,

Да би конкурентима олакшала склапање горе набројаних пројеката и докумената, општина вароши Београда ставља им на расположење у канцеларијама свога грађевинског одељења:

1 — Извештај експерата са прилозима;

2 — Цртеже пројекта за канализацију, које је израдио општински грађевински одељак;

3 — Пројекат кеја израђен од истог одељка;

4 — Котиран план вароши са назначењем квартова 1: 2500;

5 — План вароши са изохипсама у размери 1: 10000;

Уз то важи примедба да се ови планови и цртежи стављају на углед само ради обавештења да се види шта је до сада у том правцу урађено. и на шта експерти у своје извештају указују.

Конкуренти, предузимачи радова, мораће, при поднашању горе означених планова и докумената, поднети у исто доба и план о финансирању зајма општинског од десет милијона динара у злату на основу закона од 15. Јуна 1884 године, од кога се сваком конкуренту предаје по један примерак.

Напомиње се уз то, да онај конкурент са којим се погодба закључи, остаје у обвези за извршење радова све до коначног довршетка истих и да преноса уговора ни у ком случају не може бити.

Оваке понуде имају се предати суду општине београдске најдаље за три месеца од дана објаве овог стечаја у београдским општинским новинама.

У понудама мораће се означити и рок опције, т. ј. време за које конкурент остаје у обвези са својом понудом, а понуде ће се уважити само у том случају, ако се уз њих поднесе:

1-во Кредитно писмо од једне од припознатих светских банака, које ће имати да оцени српска народна банка у Београду, и којим ће једна од тих банака изјавити да за дотичног конкурента јемчи у суми од једног милијона динара у злату;

2-го Сведџба о способности предузимачевој, издата од признатих стручњака, којом се доказује да је конкурент извршио већ сличне радове бар од исте важности, као што су ови који се овим расписују;

3-ће Пунообвезна изјава о року у коме конкурент лисли да може извршити горе поменуте радове.

Разуме се по себи, да ће општина уступити радове и финансирање зајма ономе конкуренту, чија јој се понуда као најповољнија свидела буде, без икаквих даљих обвеза наспрам осталих конкурената.

Напомиње се још и то, да планови и остала документа оних конкурената чије понуде неби биле уважене, остају њихова својина, и вратиће им се одмах по оглашеном резултату стечаја.

Но наглашује се то, да ће општина имати право, да између поднесених јој пројеката по горњем програму, задржи за себе онај, који би од њене стране позвати вештаци као најповољнији препоручили.

У таком случају исплатиће општина дотичном конкуренту, на име трошкова око израде планова и осталих докумената, суму која неће моћи бити већа од 15000 др. у злату.

Елаборат конкурента са којим се погодба закључила буде, постаје од тога дана општинска својина.

При подпису уговора о зајму и радovima, којим ће се све појединости ближе одредити, имаће дотични конкурент да положи један милијун динара у злату на име куације народној банци у Београду.

Од суда општине града Београда 11. Јуна 1895 год. АБр. 3445.

Н А Р Е Д Б А

Управа вар. Београда, актом од 14-ог Марта тек. год. ЛБр. 374. саопштила је суду овоме наређење Господина Министра Унутрашњих Дела од 8-ог Марта тек. год. СБр. 1928. да се од 15-ог Априла тек. год. отпочне калемљење лица и деце у овој вароши.

Суд општине београдске наредбом од 24-ог Марта тек. год. ЛБр. 324. позвао је грађанство града Београда, да по овој наредби поступи. Но како се овом позиву суда врло мали број грађана одазвао, то суд по други пут позива све становнике ове вароши, да сваке Недеље од 3 до 5 часова по подне доводе или доносе ради калемљења,

1. Сву децу која до сада нису никако пелцована.

2. Сву децу која су пелцована пре седам и више година, п

3. Да дођу сва одрасла лица, која или никако нису пелцована или су пелцована пре седам и више година.

Калемљење богиња вршиће се у згради „Црвеног Крета“ и у згради врачарског кварта.

Ко од се родитеља овоме позиву на време не одазове, биће кажњен по тач. 8. чл. 21. закона о уређењу санитетске струке и очувању народног здравља.

Од суда општине Београдске 27. Маја 1895 године ЛБр. 614. у Београду.

О Б Ј А В А

Према решењу одбора општине вароши Београда, право на слободан улазак са колима у варошки реон, имају само она лица која на топчидерском брду имају винограде, и то за време од 1. Маја па до 1. Новембра.

Они који хоће да уживају ову повластицу, треба уверењем општинским трошаринску управу да увере, да на топчидерском брду имају винограде. И кад то учине добиће од управе свеску од 100 комада карата, за које ће платити 50. пара.

Овим картама само се три пута дневно може бесплатно у реон ући више не, иначе мора се редовна такса платити.

Карте се при улазу, на трошаринским линијама, морају увек предати финанси трошаринском, који ће их ради контроле жигосати и задржати. А на бесплатан улазак имају права само она кола у којима се вози онај на кога карта гласи или његова породица. Кола товарена са водом, дрвима и дрвеним предметима немају права служити се овим картама.

Таљигаши, који станују ван реона, имају право дневно једанпут бесплатно у реон ући, и то пре подне.

Бр. 487. од глав. управе општинске трошарине 1. Јуна 1895 год. Београд.

Н А Р Е Д Б А

Суд општински приметно је, да многа лица јашући на коњу или возећи се на колима, прелазе преко макадама израђеног у појединим улицама а нарочито у Фишековијској, Душановој и Споменичкој.

Пошто су макадама израђени искључиво за шеталишта и пролаз публице пешке, то суд општински овим ставља до знања свакоме, да је пролаз са колима и коњима преко макадама и тротоара у опште забрањен.

Ко противно овој наредби уради биће кажњен.

АБр. 3761. Од суда општине града Београда, 23. Јуна 1895 год. у Београду.

О Б Ј А В А

На дан 26 ов. мес. у 9 часова пре подне, извршиће се лекареки преглед оних сиротних лица, која су суду општинском поднела молбе за новчану помоћ, да могу ићи у бање ради лечења.

Тога истога дана извршиће се и распоред помоћи, која им се има дати.

Преглед ће се извршити у сали суда општинског.

Сва она лица, која су поменуте молбе предала суду, позивају се да горњег дана у означено време предстану суду општинском. Накнадног прегледа неће бити.

АБр. 3746. Од суда општ. београдске 22. Јуна 1895 год. у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ В А Н Р Е Д Н И С А С Т А Н А К 14. Јуна 1895. год.

Председавао председник г. Мијило М. Богићевић, присуствовао члан суда г. Мих. П. Живадиновић, одборника били: г. г. Љ. Ковачевић, Ср. Ј. Стојковић, М. Марковић, Горчаков Миловановић, Благоје Милошевић, Ф. Розетт, Стеван П. Поповић, Ј. Константиновић, Зах. К. З. Поповић, Спасо Х. Р. Шокоцац, М. Кретић, М. Михаиловић, Мил. Ж. Маринковић, Борђе Димитријевић, Дим. Милојевић, Јован Ристић, Дим. Гавриловић, Н. Д. Стевановић, Јарослав Безуха.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 8 јуна ов. год. и у одлуци књ. бр. 403 учињена је доцна:

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У В Е З И

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЋИНУ

од 1459—1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ и П. М. СПАСИЋ.

Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видовданском наградом општ. београдске).

Мото:

— „Пора нам перестат бит умними чужим умом и славними чужоју славоју“.

Карамзин.

— ❖ —
(НАСТАВАК)

Као што се из тока расправе види важна је максима: у колико су више бечком двору грозили, било спољни, било унутарњи непријатељи, у толико је исти више обасипао обећањима и привилегијама народ српски, увиђајући неопходност, његове храбре мишице; што је бечки двор био одрешенијих руку, тим је више кињо Србе, ограничавајући им сваком zgodном прили

ком раније ујемчена права и слободе. Ова максима понављала се и понавља се можемо рећи, и до дана данашњег, као закон у судбини нашег народа под хобсбуршким династијом. Њиме је бечки двор, као пругом, шабао незадовољне магнете мађарске, нагонети их на разне уступке. У тренутцима, кад би незадовољни Мађари били у надмоћности, онда је несрећни народ српски био *ситна монета*, којима су били намиривани бесни магнети мађарски, јер је бечки двор предавао Србе на милост и немилост разјареним Мађарима.

Поред свега тога Срби су у стотинама прилика показали своју оданост дему хабсбуршком и у неколико пута спасли га од очите пропасти. За све то награђивани су само празним обећањима и шареним пергаментима, га којима су биле исписане привилегије народа српског, које нису никад у животпривођене! За још једну судбу народа српског већина народних историка (П. С. Срећковић, Ст. Новаковић, И. Руварац, Г. Витковић.⁽¹⁾ Св. Никетић и други) па чак

¹⁾ Г. Витковић у Гласнику срп. уч. друштва књ. XXVIII у чланку: „Кратки поглед на прошлост Срба у Угарску“, иде тако далеко, да криви Арсенија III. што

и неки вође ове сеобе, а нарочито Арсеније III. Чарнојевић, који се повео за лепим обећањима бечкога двора, те превео толике Србе у Угарску, да се потуцају од немила до недрага, гоњени и презирани, лијући потоцима крви своје и заливајући сваку стопу нове отаџбине, на којој се нису смели звати својима! И имају право! Али неки од њих иду тако далеко, да су готови, да Арсенију III. одреку и оне заслуге, које му беспристрасни судија несме прећутати.⁽²⁾

није заједнички радио са бунтовницима мађарским против двора бечког; не упуштајући се у могућност, да би Србе ти исти Мађари можда још горе гонили по постигнућу свога циља, о чему су они дали доцније доста доказа. Да то истакнемо, дао нам је повода факт, да је око половине нашег столећа морала пропасти намера нашег неумрлог кнеза Михаила, да се приближи мађарским незадовољницима. — Мисао о алијанцији међу Србима и Мађарима против бечког двора завста је достојна свачије пажње, јер би то било поуздано сретство, да се и једни и други ослободе несносног тугорисања бечког. Али бар до сада Мађари нам нису дали довољно гаранције, да би поштовали „наша права, нит“ показали довољно воље за узajамно помагање против заједничког противника.

⁽²⁾ У томе се нарочито одликује Св. Никетић у чланку „Историјски развратак српске цркве“, где износи Чарнојевића „као човека малодушна и са свим слаба политичара“, што не стоји, као што ћемо мало доцније видети. — На супрот овоме неки безимени писац у чланку „Народни конгреси православних Срба у Угарској“ ове осуде против Арсенија III. назива „најемелије парадоксе, које се општроумно бранити могу“, и ту „парадоксу“ упућује са парадоксом до којој неки историци жале, што

да продавци на трамвајској станици на Теразијама, никако не могу бити на тротоару пред чекаоницом, већ на противној страни и то у колико неће саобраћају сметати.

II.

По прочитању акта управе вароши Београда и њених одељака АБр. 3450, 3429 и 3477, којима се траже уверења у владању и имовном стању извесних лица, одбор је *изјавио*:

да су доброг владања и доброг имовног стања: Јулка жена Јована Ђуковића трговца, и Петар Зарић трговац; да му је Сима Бастојевић келнер непознат.

III.

По прочитању молби Љубомира А. Станојевића глумца СБр. 9453 и Босиљке жене Арсе Илића СБр. 9113, којима траже уверења о свом породичном односу, — Одбор је *изјавио мишљење*

да се молиоцима може дати тражено уверење о њиховом породичном односу на основи исказа потписаних сведока.

IV.

На молбу Ђоке Јовановића, чиновника општинске трошарине, а према мишљењу управе трошаринске АБр. 3448 одбор је *решио*:

одобрава се Ђоки Јовановићу тридесет дана осутва ради лечења с тим, да му се исто има рачунати од дана кад га стане употребљавати.

V.

По прочитању протокола лицитације ГБр. 943 држане за мазање патоса у ново подигнутим школским зградама дунавској и палилулској, одбор је *решио*:

да се премазивање патоса у ново подигнутим школским зградама палилулској и дунавској уступи Јовану Роту фарбару по прописаним погодбама, а по укупној цени од девет стотина деведесет девет динара и педесет пара.

VI.

Председник износи одбору на решење молбу свршених матураната из Београда, којом моле,

да их општина новчано потпомогне приликом дочека њихових другова из осталих српских крајева.

По прочитању те молбе АБр. 3547 одбор је *решио*:

да се из касе општинске а из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове изда молиоцима, овогодишњим матурантима пет стотина динара на име трошкова за дочек њихових другова из осталих крајева српских.

VII.

На предлог суда општинског АБр. 3350 одбор је *решио*:

да се Емилији удовици покојног Милана Петровића бившег дугогодишњег општинског чиновника и његовој неудатој ћерци Даници издаје из општинске касе на име издржавања свакој по тридесет динара месечно.

Ово издржавање почеће од 1 Јуна о. г. и трајаће до преудаје односно удаје или смрти њихове.

VIII.

По прочитању молбе Софије удове Игњата Србова бив. артиљ. капетана АБр. 3667, која ужива од државе српске пензију и којом моли, да јој општина београдска поред тога одреди и из своје касе издржавање, одбор је *решио*:

да се молитељица одбије од тражења.

IX.

По прочитању молбе Христине Грујић оvd. удове АБр. 3349, да јој општина повиси месечно издржавање, пошто јој је најстарији син болестан и неспособан рад, одбор је *одлучио*:

да се овај предмет одложи до прве седнице за овом.

X.

У свези са одлуком својом од 8. јуна 1895, год. АБр. 3661, одбор је *решио*:

да се из општинске касе а из партије буџетом одређене на лечење оvd. сиротиње подели једна хиљада динара оним сиротим невољницима, што по савету лекара требају

да иду у бању ради лечења. Потпора ова да се даде ономе лицу, за које комисија, састављена од лекара и одборника општинских, каже, да по стању здравља и имовном заслужује исту.

Сваки онај, који ову потпору добије, биће дужан да донесе уверење од бањске управе, да је био на лећењу.

XI.

Председник износи одбору на решење молбу Дим. Ђирковића оvd. трг. којом моли да му се откупе оне зграде на зел. Венцу, које је он подигао док је био закупца те пијаце. и да му се за досадању употребу плати кирија.

По прочитању те молбе АБр. 6103/94 и мишљења општин. правозаступника АБр. 797 и 3664/95: Одбор је после поименичног гласања са 19 гласова против 1. *решио*:

да се молилац Димитрије Ђирковић одбије од тражења усвајајући у свему мишљење општинског правозаступника, да молилац у основи нема права на оно што тражи. Ако није платио закупну цену, колико је по уговору дужан био да плати, да се иста од њега у најкраћем року наплати.

XII.

По прочитању извештаја грађев. одељења ГБр. 438 о томе, на који начин би се могла осигурати обала дунавска, одбор је *решио*:

да грађевинско одељење према поднетом извештају приступи одмах предходним радовима за осигурање дунавске обале и да направи план и предрачун за овај посао.

СВЕЧАНИ САСТАНАК

држан на Видов-дан 1895 год

Председавао председник г. Мих. М. Богвићев, од одборника били су г. г. Др. Никола Х. Николић, М. Николић Стеван П. Поповић, Мил. Ж. Маринковић, Го. Чаков Миловановић, Благоје Милошевић, Љуб. Ковачевић, Ср. Ј. Стојковић, С. Ђ. Јорговић Спасо Х. Р. Шокорац, Јосиф С. Јовановић, Сава Петровић.

I.

Одборник г. Љуба Ковачевић подноси писмени предлог како да се објасни решење одбора оп-

ца побројмо часом зле и добре стране по наш народ од ове сеобе.

1. Због ње је уништен цевтар вајкадашњег становања народа Српског, јер је Стара Србија готово опустела, пошто је се највећина део становништва раселио;

2. У тој сеоби силан је народ пропао а што је остало и избегло, то је осиромашило;

3. Земља је српска опустела, што тврди и наш летописац, вретив ову сеобу о *пустењем сри. земљи*;

Картага није победила при судару с Римом, јер би човештво имало веће користи. Ну овде није погођена паралела међу парадоксима. — А да би пак за сеобу оправао Арсенија III. он износи, да је сеоба било и раније, али пропушта факат, да те сеобе није биле велике, већ омање и делимичне. За тим вели: „пристајање Срба уз ће.арево оружје био је спонтани израз тешке жеље за ослобођење од Турака, а никако посао његових ажитација“. Ми на ово немамо шта да кажемо, већ да се позовемо на прокламације и на она преговарања Арсенијева с. ћесарским војводама, као и на оно ласкаво писмо Леополда I. упућено на њ. Писац иде и даље, па вели: „да су Срби својим сеобама дали могућности, да се слаби Турска сила(?) и да се унапред задржава; .. да су огеутно у два маха одржали хабабушки монархију (да је од турске силе и да не жалимо, јер би ту било у питању Хришћанство, већ од других грабљиви. Хришћана)“. На узвикује: „Све то културна дела(!), са којих не могу бити (Срби) постигнени пред судом светске историје!“ (Народ. Дневник“ за 1890 г. бр. 16.). За Арсенија III. Чарнојевића вели, да је „један од највећих личности у нашем народу“, због заузимања за цркву и народ (Народ. Дневник за 1890. г. бр. 17.). — Много је природније изношење карактера Арсенија III. како то чини г. С-ћ у 55 броју „Браника“ за 1892 г. где се труди, да одбије до сада нанете увреде Арсенију III. и стара се се, да га престаји у што лепшој боји.

4. Ова сеоба послужила је као углед свима позвијим мањим и већим сеобама и била саблажљив пример за оне, који и даље осташе на својим огњиштима;

5. Остављена земља насељена је страним Србима противним елементом;

6. Турци су овим страшно раздражени, те су немилнице говили заостале Србе на свом месту;

7. Српска црква је пострадала и била предмет гоњења, јер је сеоба извршена иницијативом њених архијереја;

8. У новој отаџбини Срби су гоњени и зостављани, вера им унижавана, што их је кајзад нагнало на даљу сеобу, у којој их је — расипљив се — нестало! Но доста с тим црним набрајањем, пређамо на добру страну сеобе.

Једина добра страна ове сеобе, како се нама чини, јесте ојачање српскога живља, који се раније преселио у земље круне Угарске, коме је претила опасност да га нестане. Што се Чарнојевића тиче, могамо га осудити, што је напустио огњиште својих предака и што се почергашио, као и за то, што је поверовао лужавим обећањима Леополда I. И ов, као поглавица српске цркве, која је била тврда стена, коју је народ наш у страшној бури пригрлио, на њој се чврсто држао. док су му се таласи изнад главе склапали, требао је да с народом издржи ту бригу на свом

огњишту, а не да бежи у туђину и да се тамо потуца. Ето због тога он мора бити вечно осуђиван. Ну кад човека с великом погрешкама има и светлих страна. Чарнојевићу мора свако ко изближе промотри његов неуморни рад на утврђењу српске цркве и уређењу нашег народа у Угарској, да призна ову силну преданост, нарочито цркви и постојани рад на васпостављању овога, што је народу српском обећано у царским повељама. У томе је тако далеко ишао, да је чак изазвао *подозрење*(¹) на бечком двору, што јуначки браноше веру и народност српску, подражававши у Србима јединство, без умора и за себе не марећи, труђаше се у тешка времена за добро својега стада, што му служи на част.(²)

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

(¹) За доказ томе види представку двор. војн. већа, које сумњајући на патријарха, да не шурује с мађарским незадовољницима (ма да је сиромаш патријарх раније послао позивницу бунтовничку у Беч), предлаже цару, да га задржи у Бечу (Гласн 67, 181—183 — А кардинал Колонић, фанатички језуита, чак му прети, што он стаје на пут насилном поунијавању Срба [Гласн. LXII, 168—170].

(²) Мајков А. [Даничић Ђ.]. Историја Српског народа, стр. 120.

општинског од 15 Јуна 1889 год. АБр. 335 којим је установљено награђивање темата израђених из српске историје, да се неби и у будуће дешавале несугласице у разумевању истог решења односно броја задатака.

По прочитању тога предлога АБр. 3665, одбор је решио:

да се решење одборско од 15. Јуна 1889 год. АБр. 335, има разумети тако, да се сваке године даје само један задатак из српске историје и исти мора бити објављен најдаље до краја месеца септембра; и да тај задатак могу радити само ученици Вел. Школе а не и они, који су велику школу свршили.

Да се о овоме решењу извести и ректорат Вел. Школе.

II.

Председник општине извештава одбор, да је Ректорат Вел. Школе према решењу одборском од 15 јуна 1889 год. АБр. 335, објавио два задатка из српске историје под насловом: „О Херцеговини у XV веку“ и „О краљу Урошу I“ за Видовданску награду од 1895 године; да су ученици Вел. Школе предали ректору на оцену четири расправе по првоме задатку и једну расправу по другоме;

да је Ректорат свих пет расправа поверио на оцену г. Љ. Ковачевићу, проф. Вел. Школе, и да је г. Љуб. Ковачевић поднео писмен извештај о тим радovima, по коме треба наградити:

а, Расправу О Херцеговини у XV веку израђену од Живојина О. Дачића и Милана А. Костића, филолога III год. првом наградом од 400 дин. као најбољу;

б, Расправу о истој теми израђену од Ђорђа Ранојевића, правника II год. другом наградом од 200 дин.

в., а за Расправу о Краљу Урошу I, израђену од Прокопија Гребенаровића и Тодора Коблишке, филолога IV. год. предлаже, да се одреди нарочита награда, пошто говори о другоме задатку а и по изради заслужује да се награди.

По прочитању тога извештаја АБр. 3666, одбор је решио:

да се Живојину О. Дачићу и Милану А. Костићу за најбоље израђени задатак о Херцеговини у XV веку изда прва награда од четири стотине динара; да се Ђорђу Ранојевићу за израђену расправу о Херцеговини у XV веку изда друга награда од две стотине динара и да се Прокопију Ј. Гребенаровићу и Тодору Коблишки изда из општинске касе сто педесет динара као награда за израђену расправу о Краљу Урошу I.

Све ове расправе да се штампају у општинским новинама па потом одштампају у засебне књиге.

Трошкови око одштампавања као и трећа награда од сто педесет динара, да падну на терет партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

О Б Ј А В Е

Суду општине београдске потребна је једна зграда, за дифтеричну болницу од 1. Новембра ове године.

Зграда ова треба да је у близини опште државне болнице у кварту палилулском, да има 6—8 соба већих и 2 мање, да је од тврдог материјала да је видна и потпуно употребљива за становање и да је у засебној авлији. Осим соба, треба да има шупу, подрум и воду у авлији за пиће.

Ко има овакову зграду и жели је дати под закуп, нека до 1. Августа ове године поднесе суду писмену понуду. У понуди поред осталог треба да буде означено, колико тражи на име кирије годишње, и улица и број где се зграда налази.

АБр. 3166 — Од суда општине града Београда, 22 Јуна 1895 год. у Београду.

Суду општине Београдске потребна је једна зграда за смештај канцеларија општинског, грађевинског одељења и управе београдског водовода, од 1. Новембра ове године.

Зграда треба да је у близини суда општинског да има најмање 16 средњих и 4 велике собе, да је зграда од тврдог материјала, да је видна и потпуно употребљива за становање. У авлији ове зграде нужно је да има 3 магацина озидана који нису влажни или 3 шупе које се могу употребити за оставу ствари, сем тога да има и воду уведу у згради за пиће.

Ко има овакову зграду, и жели је дати под закуп, нека до 1. Августа ове године поднесе писмену понуду суду. У понуди поред осталог треба да назначи, колико тражи на име кирије годишње, као и улицу и број где се зграда налази.

Зграда може бити двоспратна, или приземна, или два одељења у једној авлији. АБр. 3646 — Од суда општине београдске, 22 Јуна 1895, год. У Београду.

Суду београдске општине, потребна је једна зграда, за смештај канцеларија кварта Савамалског управе вароши Београда, од 1. Новембра ове године.

Зграда треба да је у средишту реона кварта Савамалског, да је од тврдог материјала, да је видна и потпуно употребљива за становање и да има најмање 6—8 соба, са осталим другим потребним одељењима, као подрум, шупу и т. д.

Ко има овакову зграду и жели је дати под закуп, нека до 1. Августа ове године поднесе писмену понуду суду, у којој поред осталог треба да буде означено, улица и број где се зграда налази и колика се кирија годишња за исту тражи.

АБр. 3164 — Од суда општине београдске, 22. Јуна 1895 год. у Београду.

Суду општине београдске, потребна је једна зграда за смештај канцеларија кварта варошког управе вар. Београда, од 1. Новембра ове године.

Зграда треба да је у средини реона кварта варошког, да је од тврдог материјала, да је видна и потпуно употребљива за становање, да има најмање 8 соба, сем других одељења као шупе, подрума и т. д.

Ко има овакову зграду и жели је дати под закуп, нека до 1. Августа ове године, поднесе суду писмену понуду, у којој поред осталог треба да буде назначено, колика се кирија годишња тражи, као и улица и број зграде где се иста налази.

АБр. 3163 — Од суда општине града Београда, 22. Јуна 1895 год. у Београду.

Економно одељење суда општине Београдске, држаће лицитације за издавање под закуп општинских добара и права и то:

I. На дан 11. Јула о. г. од 3—5 сати по подне, лицитацију за давање под закуп права на употребу извезеног ђубрета из вароши.

Кауција се полаже 80 динара.

II. На дан 5. Августа од 3—5 сати по подне, лицитају за издавање под закуп дужана испод читаонице код саборне цркве.

Кауција се полаже 200 дин.

III. На дан 8. Августа од 3—5 сати по подне, лицитацију за давање под закуп њиве до „Убанлића“ винограда.

Кауција се полаже 50 дин.

Све ове лицитације вршиће се у канцеларији економног одељења, где се и остале погодбе могу видети.

Позивају се лицитанти да означених дана дођу и лицитирају.

АБр. 3530, 3757, 3758. — Од суда општине Београдске, 22 Јуна 1895 године у Београду.

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Путнички саобраћај вароши Београда. У времену од 15. Јуна до 22. Јуна 1895. год. допутовало 659, отпутов. 543, Од којих су:

а.) Пола: муш. 609, жен. 48, св. 657.

б.) Вероисповести: православне 553, неправославне 88, мојсијевске 13 мухамеданске 3, свега 657.

в.) Постојбина: Србија 509, А.-Угарска 95, Босна и Херцеговина 3, Црна Гора 4, Турска 13, Грчка 1, Бугарска 11, Румунија 4, Русија 4, Германија 3, Француска 2, Итал. 3, остале државе 5, ван Европе —

г., Занимање путника: Тежаци и економни 20, Занатлије 64, Трговци 298, индустријалци 3, шпекуланти и предузим. 5, Гостионичари 6, Интелоген. и војска 80, ђаци 77, раденици и помићници 8, Пиљари и бозац. 3, наднич. и слуга 44.

Из статистичног одељења суда општине вар. Београда 23. Јуна 1895 г. Београд.